

கீழைத்தேயப் பார்வையில் அல்குர்சூன்: ஓர் பகுப்பாய்வு ஆய்வு

என். கூர்மன்

அரபு மற்றும் இஸ்லாமிய நாகரீகப் பிரிவு
கலைப்பிடம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

Correspondence: gafoordeen@icv.cmb.ac.lk

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இஸ்லாமியர்களின் மூல நூலாக் கொள்ளும் புனித அல்குர்ஆன் பற்றிய கீழைத்தேய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் உண்மைத்தன்மைக் கொண்டதாக நிறுவுவதற்கு எடுத்த முயற்சிகள், எதிர்கொண்ட விமர்சன்கள் எனபன்வற்றை அடையாளப்படுத்த இக்கட்டுரை முயற்சிக்கிறது. இத்துறைச்சார் எழுத்தாக்கங்கள் ஒன்று திரட்டப்பட்டு பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் உண்மைத்தன்மைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களின் சமயம் அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம் என இஸ்லாம் சார் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துவதுடன் அவர்களின் நம்பிக்கையின் பின்னணியில் எழுந்த சகலவித நடைமுறைகளையும் கேள்விக்குறியாக்கும் வகையில் மேற்குலகினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முயற்சியாக கீழைத்தேய ஆய்வினை அடையாளப்படுத்த முடியும். அல்குர்ஆன் கருத்துக்களை புரிந்துக்கொள்வதற்காகவும் அதனை விமர்சன நோக்கில் முன்னெடுக்க எடுத்த முயற்சியும் இஸ்லாமிய உலகில் விமர்சனத்துக்குட் பட்டுள்ளன. மேற்கத்திய மொழிகளில் அல்குர்ஆன் பற்றிய ஆய்வுமுயற்சி பாராட்டத்தக்கதாக இருப்பினும் அல்குர்ஆன் இறைவேதமாக கொள்ள முடியாததொன்று அது மனிதனின் ஆக்கப்பொருள் என நிறுவ எடுத்த முயற்சிகள் பிழையானவை என்பதனை இவ்வாய்வு கட்டிக்காட்டுகிறது.

பிரதான சொற்கள்: அல்குர்ஆன், கீழைத்தேயவாதம், மஹம்மது, வஹி

1. அறிமுகம்

கிழக்கு நாடுகளின் மொழி, சமயம் குறிப்பாக இஸ்லாம் தொடர்பான ஆய்வுகளைக் குறிப்பதற்கு கீழைத்தேய ஆய்வு என்ற பதப்பிரயோகத்தை மேற்குலக அறிஞர்கள் பயன்படுத்துவர். இவ்வாய்வில் ஈடுபடுவோரை கீழைத்தேய ஆய்வாளர் அல்லது கீழைத்தேயவாதி என்ற அடைமொழியில் அழைக்கப்படுவர். கீழைத்தேயம் எனும் பதத்தை ஆங்கிலத்தில் Orientation என்றும் பிரஞ்சு மொழியில் Orientor என்றும் இலத்தீன் மொழியில் Orient என்றும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கி.பி. 1638ல் கிறிஸ்தவ மிஷனரியினராலும் கி.பி 1691ல் Anthony wood, Samuel Clarke ஆகியோரினாலும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (ஷாஹித், 1994). ஒக்ஸ்போர்ட் சொல் அகராதியானது கிழக்கு நாடுகளின் மொழி, பண்பாடு பற்றிய அறிவைக் குறிக்கும் பதமே கீழைத்தேயம் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. Maxime Rodinson(1982) கீழைத்தேயம் என்ற பிரயோகம் கி.பி. 1799 இற்கு பிறகுதான் பிரான்ஸில் அறிமுகமானது என்றும் அது ஆங்கிலத்தில் கி.பி 1838 இலும் பிரயோகிக்கப்பட்டது எனவும் குறிப்பிடுகிறார். இச்சொல் கிழக்கு நாடுகள் தொடர்பாகக் கற்பதற்கும் விளங்குவதற்குமுரிய விடயங்களைக் குறிக்கும் தனிச்சொல்லாக உபயோகிக்கப்பட்டது.

அறபுலகில் இச்சொல்லின் பயன்பாடு பற்றி நோக்கும் போது எட்வட் சைத் (1979) இதற்கு பல்வேறு வரைவிலக்கணங்களை முன்வைக்கின்றார். மேற்கிற்கும் கிழக்கிற்குமான சிந்தனையின் வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்வதற்கான ஒழுங்கு முறையைக் குறிக்கின்றது. மேலும், கீழைத்தேய நாடுகளின்

அரசியல், அறிவியல் துறை ஆய்வினை மட்டும் இப்பதம் கொள்ளவில்லை. மாறாக கலாசார ரீதியாகவும் பண்பாட்டு ரீதியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும், அறிவியல் ரீதியாகவும் பிரித்தானும் பெறுமானத்தை இப்பதம் கொண்டுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றிலிருந்து கீழைத்தேய ஆய்வு என்பது கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களின் சமயம் அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம் என இல்லாம் சார் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துவதுடன் அவர்களின் நம்பிக்கையின் பின்னணியில் எழுந்த சகலவித நடைமுறைகளையும் கேள்விக்குறியாக்கும் வகையில் மேற்குலகினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முயற்சியைக் குறிக்கும். ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ரஸ்யா என இல்லாத்தைத் தவறாக காட்சிப்படுத்தும் அனைத்து தரப்பினரினதும் கூட்டு முயற்சியாக orientalism என்பதனை குறிப்பிட முடியும்.

கீழைத்தேய வாதச்சிந்தனையின் தோற்றும் பற்றிய தெளிவில் அத்துறைசார் ஆய்வாளர்களிடம் பல்வேறு கருத்து முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இல்லாம் அறிமுகமானதோடு நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் நஜ்ரான் பிரதேச கிறிஸ்தவர்களுடனான சந்திப்புடன் தோற்றும் பெற்றது. அல்லது அச்சந்திப்பிற்கு முன் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறேபிய தீபகற்பத்திற்கு வெளியே அரசர்களையும் தலைவர்களையும் சந்தித்து இல்லாம் பற்றிய கருத்துக்களை தெளிவுப்படுத்த அனுபப்பட்ட தூது ஆரம்பமாகி நஜ்ஜாஷ் மன்னனை ஹபஷாவில் (எதியோப்பியாவில்) சந்தித்து இல்லாத்தின் நிலைப்பாட்டை விளக்கிய காலப்பகுதியிடன் ஆரம்பமாகிற்று. இதுதவிர முஅத்தா போராட்டத்திற்கு இராணுவர்தியாக படையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் தோற்றும் பெற்றது அல்லது யஹ்னா திமஷ்கியினால் இல்லாத்திற்கு எதிரான கருத்துக்களும் மறுப்புக்களும் முன்வைக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் எவ்வாறு வாதிக்க வேண்டும் என்ற செய்திகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட நூலுடன் கீழைத்தேய வாதச் சிந்தனை தோற்றும் பெற்றது என்ற கருத்தே பலமிக்கதாக காணப்படுகிறது.

கீழைத்தேயவாதச்சிந்தனையின் நோக்கம் பற்றி இல்லாமிய கற்றைகள் துறை ஆய்வாளர்கள் தமது ஆய்வுகளை முன்வைத்துள்ளனர். அவற்றுள் முஸ்தபா சிபாஆ (2006) அவர்களது “அல் இஸ்திஷ்ராக் வல் முஸ்தஷ்ரிகான்” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை கீழைத்தேயவாதத்தின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் புரிதலையும் அதன் நோக்கம் பற்றிய தெளிவையையும் முன்வைக்கின்றது. அதன்படி இச்சிந்தனையானது அறிவியல் போராட்டம் என்றும் அதனுடாக முஸ்லிம் நாடுகளின் அரசியல், சமூகவியல், பொருளியல், கல்வியல் மற்றும் கலாசாரம் போன்ற துறைகளில் புரட்சிகரமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதனாடாக முஸ்லிம்களின் அபிலாஷைகளை மலுங்கச்செய்வதும் அவர்களது வளங்களை சுரண்டுவதுமே பிரதான பாத்திரமாகும் என குறிப்பிடுகின்றார். பேராசியர் அஸ்ஸர்ஹானி (2020) அவர்கள் தனது The Relationship of Orientalism to Sociology என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் குறிப்பிடும்போது, 1973 ஆம் ஆண்டு நடைப்பெற்ற சர்வதேச கீழைத்தேய ஆய்வு மன்றத்தின் போது எடுக்கக்கட்ட தீர்மானத்தின் படி, இதன் பின்னர் நடைபெறுகின்ற மாநாடுகள் சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் சார்பான கண்ணோட்டத்தில் கீழைத்தேய நாடுகள் பற்றியதாக பரிணாமம் பெறுவதற்கான மூலோபாயம் இடப்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றார்.

கீழைத்தேய வாதத்தின் ஆரம்ப கட்ட முன்னெடுப்புக்களில் (Vienna Church) வியன்னா கத்தோலிக்க தேவாலயத்தினால் ஐரோப்பாவின் பிரதான நகரங்களில் அறுபு, ஹிப்ரு, சர்யானி மொழிகளைக் கற்பதற்கான கற்கை நெறிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டமையைத் தொடர்ந்து ஒக்ஸிபோர்ட், பர்ஸி போன்ற கல்வி நிலையங்களில் இக்கற்கை துரிதமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனினும், இவ்வங்கீகாரம் மட்டும் கீழைத்தேயவாதம் தோற்றும் பெறுவதற்குக் காரணமாக அமையவில்லை. மாறாக ஸ்பெய்னில் கிறிஸ்தவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் சங்கமமான காலம் அவர்கள் முஸ்லிம்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ளத் துணை நின்ற அறிவியல் கலைகளும் அதில் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் இச்சிந்தனைப் போக்கு உருவாவதற்கு அடித்தளமாயிருந்தன என Holt PM (1952) குறிப்பிடுகின்றார். கீழைத்தேய ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் தொடர்பாக

மேற்கொள்ளப்பட்ட முஸ்லிம் ஆய்வாளர்களில் கலாநிதி முஸ்தபா ஸிபச் (2006) இனது ஆய்வுகளிலும் இக்கருத்தை அறிந்துகொள்ளலாம்.

கீழூத்தேய வாதம் என்பது ஆயிரக்கணக்கான நூல்களை வருடாந்தம் வெளியிடுவதனாலோ நூற்றுக்கணக்கான கருத்தரங்குகளை நடத்துவதனாலோ அல்லது மாநாடுகளை நடத்துவதனாலோ மட்டும் மதிப்பிட முடியாது. உண்மையில் கீழூத்தேய வாதத்தின் ஆரம்பம் மேற்குலகில் இன்று யதார்த்தபூர்வமாகக் காணமுடிகிறது ஜேரோப்பாவின் கைத்தொழில் விஞ்ஞான புரட்சி பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஆய்வு நிறுவனங்களிலும் கீழூத்தேய வாதச்சிந்தனையை விதைத்துள்ளன. இதற்காக கணக்கிட முடியாத தொகை பவுங்களை தேவாலயங்கள் செலவழித்து வருகின்றன. கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அறிபிய நூல்களை பிரசரிப்பதற்கு பல்வேறு நிறுவனங்களை அவை உருவாக்கிவிட்டன. அதன் ஒரு அங்கமாக கி.பி 1638 இல் கேம்ப்ரிஜ் பல்கலைக்கழகம் அறபு மொழித்துறை கற்கைகளை வெற்றிகரமாக ஆரம்பித்து வழி நடாத்துகிட; W. J. Asian Association, Bengali Association, Oriental America and the Royal Society of Britain's என்பன விஞ்ஞான பூர்வாமான முறையில் கீழூத்தேய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் நிலையங்களாக உருவாகியுள்ளன (Asiatic 1832).

கீழூத்தேய ஆய்வுகளின் மத்திய நிலையங்களாக இவைகள் செயற்படுகின்றன. பிரான்ஸில் கீழூத்தேய வாதிகளின் மிக முக்கிய வேலைத் திட்டமாக Silvester de Sacy என்பவரின் தலைமையின் கீழ் கீழூத்தேய மொழிகளுக்கான கல்லூரிகளை உருவாக்கும் பணி முன்னெடுக்கப்பட்டுச் செல்லப்படுகின்றது. இத்திட்டம் 1873ல் பிரான்ஸில் நடைபெற்ற சர்வதேச கீழூத்தேய ஆய்வாளர்களின் ஒன்றியத்தின் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது Müller, F. M. (1892). பிரித்தானிய குடியேற்ற நாடுகளுக்கான அமைச்சர் கிளஸ்டோன் அல்குர்டுஸ்னை தமது கையில் ஏந்தியவாறு பாரானுமன்றத்தில் பின்வருமாறு கூறினார். இந்நால் முஸ்லிம்களிடம் இருக்கும் வரை ஜேரோப்பா, கிழக்கில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது. எனவே முஸ்லிம்களுக்குள்ள உறவை துண்டித்து விட எமது அனைத்து ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இச்சிந்தனைப்போக்கில் மேற்குலகுக்கிருந்த மறைமுக வேலைத்திட்டம் என்பது தெளிவாகின்றது.

இவ்வாய்வானது அல்குர்ஆன் பற்றிய கீழூத்தேய ஆய்வு முயற்சிகள் எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது? என்ற ஆய்வு வினாவுக்கு விடை தேடும் முயற்சியாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில், அலகுர்ஆன், அல்ஹதீஸ், குபித்துவம், நம்பிக்கைக்கோட்டாடு பற்றிய ஆய்வுகள் பல்வேறு கோணங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதனை முஸ்தபா ஸிபச் (2006), அப்துல் ரஹ்மான் பதவி (1994) போன்றோரின் ஆய்வுகளில் புரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் அல்குர்ஆன் பற்றிய ஆய்வு முறைமை இஸ்லாமிய அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முறைமைக்கு நேர்எதிரானதாகவே காணப்படுகிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி தனியான ஆய்வுகள் போதிய அளவு முன்வரவில்லை. அந்தவகையில் இம்முயற்சி அதற்கான ஒரு பங்களிப்பாக அமையவுள்ளது.

2. ஆய்வின் நோக்கம்

இவ்வாய்வுக்கட்டுரையானது, கீழூத்தேயவாதச் சிந்தனையின் தோற்றுத்தித்தின் பிரதான நோக்கங்களை அடையாம் காண்பதும் அவை அல்குர்ஆன் பற்றிய ஆய்வில் கொண்டுவர முயற்சித்துள்ள கருத்துக்களை தொகுப்பதுமாகும்.

3. ஆய்வு முறைமை

கீழூத்தேயவாத கருத்துக்கள் பல்வேறு கோண ஆய்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை அரசியல், சமயம், பொருளாதாரம் என தொடர்கிறது. இங்கு கீழூத்தேய சமயங்கள் பற்றிய

ஆய்வுகளுக்குள் அல்குர்ஆன் பற்றிய கீழைத்தேய ஆய்வுகள் முதற்தர தரவுகளாக கொண்டு அவற்றிற்கு இஸ்லாம் சமய சார் ஆய்வுகள் முன்வைக்கும் பதில்களை இரண்டாம் தரவுகளாக கொண்டு பகுப்பாய்வு முறையில் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

4. ஆய்வு முடிவுகளும் கலந்துரையாடலும்

4.1 கீழைத்தேய ஆய்வாளர்களின் அல்குர்ஆன் பற்றிய கருத்தோள்

கீழைத்தேயவாதிகள் எப்போதும் அல்குர்ஆன் மனிதனின் ஆக்கம் என்றும் குறிப்பாக நபி (ஸல்) அவர்களின் தொகுப்பென்றும் நிறுவுவதில் கரிசனையாகவுள்ளவர்கள். இச்செயற்பாடு ஒன்றும் புதியதல்ல மாறாக அது மக்கா முஷ்ரிக்குகள் நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது தூதையும் குர்ஆனிய வஹியையும் தெளிவாக முன்வைத்த போதெல்லாம் இது முன்னைய வேதங்களின் வார்த்தைப்பிரயோகம் என்றும் இது மனிதனின் வார்த்தைகளன்றி வேறில்லை இதனை முன்வைக்கும் அல்-அமீன் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மஹம்மதின் சொந்த செய்திகள்தான் இவை என வாதிட்டனர். இதில் Ignaz Goldziher, Joseph Schacht, Leone Caetane போன்றேரின் பங்களிப்பு பிரதான இடத்தைப்பெறுகிறது. ஆனால், இவை அனைத்துக்கும் அல்குர்ஆன் பதில்களை முன்வைக்கின்றது என்ற விபரத்தை மஹர் அலி (2006) பின்வருமாறு முன்வைக்கின்றார்.

1. அல்குர்ஆன் வெறும் மனித வார்த்தைகளோ ஒரு கவிஞரின் கவிதையோ அல்ல என அத்தியாயம் யாளினின் அறுபத்தொன்பதாவது வசனம் அதற்குப் பதில் அளிக்கிறது.
2. தனது அடியார் மூலமாக உலகில் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக உலகின் இரட்சகனான அல்லாஹ்தான் அறபு மொழியில் தெளிவாக இறக்கி வைத்தான் என அல்குர்ஆன் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறது.
3. நபி (ஸல்) அவர்களை ஆறுதல்படுத்தவும், கஷ்டங்களை துணிச்சலுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை ஏற்படுத்தவும், உண்மையானவராகவும் பொறுமைசாலியாகவும் இருப்பதற்குமாக முன்னைய அல்லாஹ்வின் தூதர்களும் இவ்வாறு பொய்ப்பிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு எதிராக அநியாயம் இழைத்தனர் என்ற செய்தியை குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவை ஒன்றும் புதியதல்ல என விளக்குகிறது.
4. அல்குர்ஆன் வஹி எனும் விடயத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கும் அவரை எதிர்ப்போருக்குமிடையில் அல்லாஹ் சாட்சியாக இருக்கின்றான் என்று மக்களுக்குக் கூறுமாறு நபிக்கு பணிக்கின்றது.
5. அத்தியாயம் அல்கியாமாவின் பத்தொன்பதாவது வசனத்தினுடாக நபி (ஸல்) அவர்களின் வார்த்தைகள் அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகள் தனது சிந்தனையின் வார்த்தையல்ல என விளக்குகின்றது.
6. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீங்கள் மஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அல்குர்ஆனை சந்தேகத்துடன் பார்ப்பீர்களாயின் இது போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தையேனும் கொண்டு வாருங்கள் அல்பகராவின் இருபத்து நான்காவது வசனம் மூலம் எச்சரிக்கின்றது.

நபி (ஸல்) அவர்களது காலம் முதல் அல்குர்ஆனை விமர்சித்த காபிர்கள், மக்கத்து முஷ்ரிக்கள் எழுப்பிய அதே விமர்சனங்களை இந்நூற்றாண்டு வரை முன்வைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக அல்குர்ஆனை பல்வேறு வகையான ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தி அதனை வெறும் சாதாரண நூல் என நிறுவ முற்படுகின்றனர். அவர்களுள் Alloy Sprenger, William Muir, Theodore Noldeke, Ignaz

Goldziher, W. Wellhausen, Leon Caetani, David Samuel Margoliouth, පොන්ඩොරු මුක්කියමාණවර්කස් Müller, F. M. (1892); Margoliouth D.S. 1905).

இவர்களைத் தொடர்ந்து 20ம் நூற்றாண்டில் இவ்வாய்வுகளில் ஈடுபட்டோரில் Richard Bell, William Montgomery Watt போன்றோர் அல்குர் ஆன் நபி (ஸல்) அவர்களின் தொகுப்பன்றி இறைவனின் வார்த்தைகள்ல என வலியுறுத்தினர். எனினும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி கால் பகுதியில் இது பற்றிய ஆய்வு வித்தியாசமான கோணத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அதாவது, அல்குர் ஆன் என்பது முஸ்லிம்களில் இஸ்லாமிய வருட கணிப்பின் படி ஹிஜ்ரி முதலாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டில் புத்துயிர்ப்புப் பெற்றதாகும். அது நூல் வடிவம் பெற்ற முறை, உயிர்க்குறியீடுகள் இடப்பட்ட முறை ஆகியவற்றை முன்வைத்து இக்கருத்தினை முன்வைக்கின்றனர். இக்கருத்தை முன்வைத்தவர்களில் J.Wansbrough, A.J.Bellamy, Andrew Rippin, Patricia crone, Michael cook, Kenneth Cragg, Toby Lester ஆகியோர் முதன்மையானவர்கள்.

அல்குர் ஆன் நபி (ஸல்) அவர்களினது தொகுப்பே என்ற கருத்தை முன்வைப்போர் குறிப்பிடும்போது, (அ). நபி மஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட மனிதர். அவர் தனக்குப் பின் தன் கருத்து நிலையில் உள்ளோரை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதனைச் செய்துள்ளார் (Muir. திகதி குறிப்பிடவில்லை). (ஆ). அவர் தன்னை கவிப்புலத்தில் ஈடுபாடுகாட்டியமையால் இத்தகு நூலை கவிப்புலமைத்துவத்துடன் கொண்டுவர முடிந்தது (Montgomery Watt, 1960). (இ). முஹம்மத் எழுத்தறிவற்றவர் என்பதை அவரது சமூகம் ஏற்றக்கொண்டுள்ளது. எனவே, அவர் பயன்படுத்தும் “உம்மி” எனும் பதம் வேறு கருத்தினைக் குறிப்பிடுகின்றது (Bell Richard, 1926). (ஈ). இவர் யூத, கிறிஸ்தவ சிந்தனைகளையும், கதைகளையும் பிரதிபண்ணல் செய்து அதனை அல்குர் ஆன் என அடையாளப்படுத்துகின்றார் (Torrey C, 1892). (உ). அல்குர் ஆனில் நவீன கால அறிவியலுக்குப் பொறுந்தாத குறிப்பாக உலகம், பிரபஞ்சம் பற்றிய நேர்முரணான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் பிறமொழிச் சொற்கள், ஒரு பத்திற்கு பல சொற்கள், என்பனவும் குறித்துக்காட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இவைகள் யாவும் இது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் தொகுப்பு என்பதையே நிறுவுகின்றன (Montgomery Watt, 1960). (ஊ). வஹி எனும் பதம் அல்லாஹ்-விடமிருந்து வரும் செய்தி என கருத்துரைக்க முடியாது. அது சாதாரண மனிதன் தன் விவேகத்தால் முன்வைக்கும் கருத்தாகும் (Ali 19997). (எ). அல்குர் ஆன் ஹிஜ்ரி முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொகுக்கப்பட்ட நூல் என வாதிடுவோர் முன்வைக்கும் கருத்துக்களாவன (அப்துர்ரஹ்மான் பதவி 1987), (ஏ). இஸ்லாமிய வரலாற்று மூலாதாரங்கள் எதுவும் விஞ்ஞான பூர்வமாக இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை.

எனவே, அல்குர் ஆனை நம்பகத்தன்மையானதாகக் கொள்ள முடியாது (Torrey C, 1892). (ஐ). அறுபுத் தீபகற்பத்தில் நஜப் பிரதேச அகழ்வாராய்ச்சியின் போது பெறப்பட்ட பழைய நாணயங்கள் எதுவும் அல்குர் ஆன் ஹிஜ்ரி முதலாம் நூற்றாண்டில் இருந்ததற்கான அடையாளங்களாக அறிய முடியவில்லை. விமர்சனத்துக்குள்ளாகியுள்ள அல்குர் ஆனின் மூலப்பதிவின் அதன் பிரதிகளில் பல்வேறு கோளாறுகள் காணப்படுகின்றன (Montgomery Watt). மேற்குறிப்பிட்ட கீழைத்தேயவாதிகளின் கருத்துக்கள் பல்வேறு கோணங்களில் வைத்து நோக்கப்பட்டுள்ளபோதும் அல்குர் ஆனின் யதார்த்தம் பற்றிய கருத்துக்களை ஒரு போதும் விளங்க முற்படவில்லை. எனினும், அவைகளுக்கான மறுப்புரைகள் அவ்வப்போது முஸ்லிம்களால் முன்வைக்கப்பட்டாலும் அதனை யதார்த்தபூர்வமாக ஏற்பதற்கு கீழத்தேய ஆய்வாளர்கள் முன்வருவதில்லை.

4.2 கீழத்தேயவாதிகளின் அல்குர் ஆனுக்கான மொழிபெயர்ப்பு

கீழத்தேயவாதிகள் அல்குர் ஆனை அவர்களது சொந்த மொழியில் மொழியாக்கம் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மொழியாக்க முயற்சிகளுக்கென தனியான அறபு அகராதிகளையும் கூட

உருவாக்கியள்ளனர். பொதுவாக அல்குர் ஆன் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டோரில் சிலரினது ஆக்கங்கள் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

4.2.1 Aberry (1969)

Aberry 1950 களின் ஆரம்பத்தில் அல்குர் ஆன் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டு அல்குர் ஆனின் சில வசனங்களை தெரிவுசெய்து மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். 1955 இல் The Koran Interpreted: A Translation எனும் பெயரில் இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பை வெளிக்கொண்டதார். அது முன்னையதைவிட இலகு மொழிநடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. (அப்துர் ரஹ்மான்). எனினும், அது சுழன்மூட இன் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பை போன்றோ அல்லது டடயளாசை இன் மொழிபெயர்ப்பைப் போன்றோ அமையவில்லை. எவ்வாறாயினும் கீழைத்தேய சேவைக்கு இம்மொழிபெயர்ப்பு பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது (ahlalhdeeth.com).

4.2.2 Bart Rudy (1983)

ஜேர்மனிய மொழியில் அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்த்த மூத்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களுல் ஒருவராக கணிக்கப்படுகிறார். தனது மொழிபெயர்ப்பை ஒரு வலியுமாக வெளியிட்டார். இம்மொழிபெயர்ப்பு முஸ்லூபு உஸ்மானி தொகுப்பு முறைக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரது மொழிபெயர்ப்பில் அல்குர் ஆனிய வசனங்களை விளக்குவதற்கு சிரமமான சொற்களை அடைப்புக்குறிக்குள் விரிவாக விளக்கியிருப்பது முக்கிய விடயமாகும். தேவையான போது ஜேர்மனிய மொழிக்குரிய இலட்சனங்களை சுட்டிக்காட்டி விளக்கமளித்துள்ளார் (ahlalhdeeth.com).

4.2.3 George Sale (1697)

George Sale இருபத்தைந்து வருட காலம் அறபியாவில் வாழ்ந்தவர். அறபு மொழி பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கியவர். கி.பி. 1734ல் இவரது அல்குர் ஆன் மொழிபெயர்ப்பை கீழைத்தேய ஆய்வாளர்கள் ஒன்றியம் வெளியிட்டது. John Lord Carteret இந்நால் பற்றி குறிப்பிடும்போது கிழக்குலகில் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தமையானது அவர்களது மொழி, பண்பாடு, கலை கலாசார அம்சங்கள் யாவற்றையும் விளங்கி இவரால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. George Sale எப்போதும் இஸ்லாம் கிறிஸ்தவத்துடன் சமதரத்துடன் செல்லும் மார்க்கம் என வலியுருத்துபவர். கிறிஸ்தவம் குறிப்பிடும் அதே செய்திகளையே இஸ்லாமும் முன்வைக்கின்றது என்பது அவரது வாதமாகும். உண்மையில் இவர் நீண்டகாலம் அறபுலகில் வாழ்ந்த போதும் கிறிஸ்தவத்திலிருந்து இஸ்லாம் எவ்வெவ்விடயங்களில் வேறுபடுகிறது என்பதை எவ்வாறு பிரித்து அறிய முடியாது போன்று என்ற விளா எழுகிறது. அவரது The Koran எனும் மொழிபெயர்ப்பில் முன்னுரையில் “That Mohammed was really the Authour and Chief contriver of the Koran” அல்குர் ஆன் நூலாசிரியர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள்தான் என குறிப்பிடுவதானது அல்குர் ஆன் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் நூலாக்கம். அது அல்லாஹ்வின் வேதவாக்கு அல்ல என நிறுவுவதற்கு எடுக்கும் முயற்சி அவர் எவ்வளவு தூரம் அல்குர் ஆனை புரிந்து வைத்துள்ளார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது (ahlalhdeeth.com).

4.2.4 Louhana Acqhobe

இவர் இஸ்லாத்திற்கு எதிரான மறுப்புரைகளை எழுதுவதற்கு விரும்பியவர். இதனைச் செய்வதற்கு முன் அல்குர் ஆனை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்ய வேண்டும் என எண்ணியவர். அவருக்கு அறபு மொழியில் பாண்டித்தியம் இல்லாமையினால் ஸ்பெய்னுக்கு விஜயம் செய்து அறபு மொழியிலும் ஸ்பெய்னிய மொழியிலும் பாண்டித்தியமுள்ள ஒரு முஸ்லிம் மார்க்க அறிஞரை (பக்ஷை) சந்தித்து அவருடாக இரு மொழியிலும் பெற்றுக்கொண்ட அறிவினைக் கொண்டு இலத்தீன் மொழியில் அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்த்தார். இம்மொழிபெயர்ப்புக்கும் அவர் கற்றுக்

கொண்ட முஸ்லிமுக்கும் இடையில் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத வகையில் கருத்துக்கள் மறுகிய நிலையில் இம்மொழிபெயர்ப்பு காணப்படுகிறது. இதன்பின் இல்லாம் தொடர்பான கருத்துக்களுக்கு மறுப்பெழுவதில் ஈடுபட்டார். இருப்பினும் அதற்கான பதில்கள் அறபுலகில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன (ahlalhdeeth.com).

4.2.5 Palmar (1882)

ஆங்கில மொழியில் அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்த்தவர்கள் தோழடாழுமை இனது நீண்ட முகவரையுடன் இது பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. முடியமான அளவு அறபு, ஆங்கில மொழிக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு முயற்சித்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் உரிய பதத்தை விளக்க முடியாத போது அறபுச் சொற்களை பயன்படுத்தி விளக்கியுள்ளார். இவரது இம்மொழிபெயர்ப்புக்கு பிரித்தானிய கீழைத்தேயவாதிகளால் குறிப்பாக Hamthelon என்பவர் அம்மொழிபெயர்ப்பு உரிய வடிவைத் தரவில்லை என விமர்சித்துள்ளார் (ahlalhdeeth.com).

4.2.6 Peter Esquire (1156)

அல்குர் ஆனை இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பதால் கிறிஸ்தவத்திற்கு தொண்டாட்டுவதாக மனம் நிறைவுகொள்கிறார். அறபு மொழியிலிருந்து இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பதற்கான மொழிபெயர்ப்பாளர்களை இப்பணிக்காக அமர்த்தினார். அவர்களில் நால்வரை அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்ப்பதற்கு நியமித்தார். அவர்களில் ஒரு முஸ்லிமான அறபியரும் கடமை புரிந்துள்ளார். இம்மொழிபெயர்ப்பு பல பதிப்புகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதனுடன் சேர்த்து நபி (ஸல்) அவர்கள் பற்றியும், இல்லாம், அல்குர் ஆனின் உண்மைத்தன்மை என்பன பற்றியும் பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். இரண்டாம் பதிப்பு 1550 இல் வெளிவந்தபோது இதில் காணப்படும் குறைபாடுகள் பற்றிய விமர்சனம் ஹெந்டநமளை முசுடவழை ஆகிய கீழைத்தேய வாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்டது. எனினும் இம்மொழிபெயர்ப்பே இலத்தீன் மொழியில் வெளிவந்த அல்குர் ஆனின் முழுப் பகுதியையும் உள்ளடக்கிய நாலாகக் கருதப்படுகிறது. பதினேழாம் நூற்றாண்டு முடியும் வரை ஜேரோப்பாவில் இம் மொழிபெயர்ப்பு கீழைத்தேய வாதிகளுக்குப் பெரிதும் உதவியதாக இமாம் அப்துர் ரஹ்மான் பதவி குறிப்பிடுகின்றார் (ahlalhdeeth.com).

4.2.7 Reggie Blashir (1973)

பிரெஞ்சு மொழியில் நீண்ட முகவரியுடன் சுருக்கமான விளக்கமாக எழுதியுள்ளார். அல்குர் ஆன் வசனங்கள், அத்தியாயங்கள் இறங்கிய ஒழுங்கு முறையாக தான் கருதிய ஒழுங்கில் எழுதியுள்ளமை ஈன்று கவனிக்கத்தக்கதாகும். எனினும், 1957ல் இதனை மீண்டும் அச்சிடும் போது அல்குர் ஆனிய உண்மையான ஒழுங்கு முறையில் அவரது விளக்கங்களைத் தொகுத்துள்ளார்(ahlalhdeeth.com).

4.2.8 Bunle (1947)

இத்தாலி மொழியில் அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்த்தவர். அல்குர் ஆனிய சொற்களுக்கான மொழிபெயர்ப்பாக இவரது நூல் காணப்படுகிறது. மேலும், துநசஅழவயய (1670) இனாலும் மொழிபெயர்ப்பு இலத்தீன் மொழியில் வெளியடப்பட்டுள்ளது. அவர் அம்மொழிபெயர்ப்புடன் இணைத்து அல்குர் ஆனுக்கு எதிரான கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார் (ahlalhdeeth.com).

5. முடிவுரை

கீழைத்தேய ஆய்வு என்பது கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களின் சமயம் அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம் என இல்லாம் சார் சிந்தனைகளையும் கோட்பாடுகளையும் ஆய்வுக்குப்படுத்துவதுடன் அவர்களின் நம்பிக்கையின் பின்னணியில் எழுந்த சகலவித

நடைமுறைகளையும் கேள்விக்குறியாக்கும் வகையில் மேற்குலகினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முயற்சியைக் குறிக்கும். இதில் ஜரோப்பா, அமெரிக்கா, என இஸ்லாத்தைத் தவறாக விளங்கும் அனைத்து தரப்பினரினதும் கூட்டு முயற்சியாக குறிப்பிட முடியும். கீழைத்தேய ஆய்வாளர்களின் அல்குர் ஆன் பற்றிய ஆய்வு என்பது அல்குர் ஆனிய இறையியல் கருத்துக்கள் சார்ந்தவையாக பெரிதும் இருக்கவில்லை. மாறாக அல்குர் ஆனின் தொகுப்பு முறை மற்றும் அதனை அறிமுகப்படுத்திய தனிநபரின் பண்புகள் பற்றிய மெய்யியல் கருத்துக்களாகவே காணப்படுகிறது. அவற்றுக்கான விமர்சனங்கள் அறுபுமொழியில் நிறையவே ஆய்வு அறிக்கைகளாக வெளிவந்துள்ளன. கீழைத்தேயவாதிகளின் அல்குர் ஆன் மொழிபெயர்ப்புகள் தொடர்பாக பின்வரும் கருத்துக்களுக்கு வரமுடியும். அல்குர் ஆனை மொழிபெயர்க்க வேண்டும். அதனாடாக அதன் யதார்த்தத்தைவிளங்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற வேட்கையில் ஈடுபட்டுள்ளபோதிலும் அவர்களது மொழிபெயர்ப்பில் முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிலர் மொழிபெயர்த்தல் எனும் பெயரில் அல்குர் ஆனையும் இஸ்லாத்தையும் விமர்சிக்க முயற்சித்துள்ளனர். வேறு சிலர் அறிவைத் தேடுதல் எனும் கருப்பொருளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவ்விரு போக்குகளும் இவற்றில் காண முடிகின்றது. அவர்களது மொழிபெயர்ப்புக்கள் வித்தியாசமான போக்குகளைக் கொண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

அல்குர் ஆனின் ஒழுங்கைப் பின்பற்றிய மொழிபெயர்ப்புக்களை அவதானிக்கும் போது சிலரது மொழிபெயர்ப்பு அதன் ஒழுங்குகள் பேணியும் வேறு சில அவற்றைப் பேணாத வகையிலும் தாங்கள் அல்குர் ஆன் இறங்கிய முறைகளாகக் கருதுகின்ற முறையில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். சொற்களுக்கான மொழிபெயர்ப்பு முறையினை நோக்கும் போது பலரது மொழிபெயர்ப்பு முறைமை சொற்களுக்கான கருத்துக்களை விளக்கும் வகையிலும் வேறு சிலரது மொழிபெயர்ப்பு பொதுவான கருத்தினை முன்வைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பின் தன்மையை நோக்கும் போது சிலர் மொழிபெயர்ப்பு என்ற பெயரில் அவர்களது சொந்தக் கருத்துக்களாலும் விமர்சனங்களாலும் தங்களது நுல்களை நிறைத்துள்ளனர். இவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புகள் மயக்கமான மொழிநடையையும் தெளிவில்லாத கருத்துக்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்புக்கள் அறிவுபூர்வமானவையாக உள்ளனவா என்பதில் கருத்து முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. மூலமொழியிலிருந்து பெயர்க்கப்பட்ட மொழிநடையைப் பிரிதொரு மொழிக்கு மாற்றப்படும் போது பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறதை இங்கும் அவதானிக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கீழைத்தேயவாதிகளாலேயே முன்வைக்கப்படுகின்ற அவர்கள் சார்பு நிலை மொழிபெயர்ப்புகளுக்கான விமர்சனங்கள் யாவும், இவர்களது இம்மொழிபெயர்ப்புகள் எத்தகு தன்மைவாய்ந்தன என்பதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இம்மொழிபெயர்ப்புகள் தொடர்பாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதும் அவர்கள் அல்குர் ஆன் தொடர்பாக முன்வைத்துள்ள விமர்சனங்களை எடுத்து நோக்குவதும் அதற்கு உரிய மறுப்புக்களை வழங்குவதும் முஸ்லிம்களின் கட்டாயக் கடமையாக மாறுகிறது.

உசாத்துவணகள்

Ali, M.M., (1997). *Sirat al-Nabi and the Orientalists*, Madina, King Fahd Qur'an Printing Complex,

Jeffry, A. (1938). *The foreign vocabulary of the Quran*, Baroda, India:Oriental Institute

Asiatic Society of Bengal. (1832). Asiatic researches or transactions of the Society instituted in Bengal, for inquiring into the history and antiquities, the arts, sciences, and literature, of Asia, Volume 17.

Bell, R. (1926). *The Origin of Islam in its Christian Environment*, London, Frank Cass & Co.Ltd.

Said, E. (1979). *Orientalism*, New York: Vintage Books.

- George Sale. (N.D.). *The Koran Commonly called Al koran of Mohammed*, London: Frederick.
- Holt P. M, (1952). *The Origin of Islam Studies*, Sudan: AL- Kulliya Khartoum.
- <https://academic.oup.com/jis/articleabstract/1/1/73/747580?redirectedFrom=fulltext>
- <https://www.ahlalhdeeth.com/vb/showthread.php?t=144475>
- Margoliouth D.S. (1905). *Mohammed and the Rise of Islam*, London,
- Pickthall, M. (1939). *Mo Yusuf Alis' Translation the Quran*, Islamic Culture, Pakistan: Karachi.
- Rodinson, M. (1982). *Marxism and the Muslim world*, (Original French publication: 1972)
- Watt, M. (1960). *Muhammad at Mecca*, London, Oxford press.
- Muir W., (1923). *Life of Mohamet*, 3rd edition reprinted, London,
- Müller, F. M. (1892). *Address delivered at the opening of the Ninth International Congress of Orientalists held in London, September 5, 1892*. Oxford: Horace Hart, Printer to the University. Retrieved from <https://archive.org/details/addressdelivered00mulliala> Retrieved 24 April 2014.
- Clark, P. (1986). *Marmaduke Pickthall*: British Muslim; London
- Torrey C. (1892). *The commercial-theological terms in the Koran*, Leyden.
- محمد مهر علي. (....)مذاهب المستشرقين حول القرآن الكريم
- عبد الرحمن البوسي (1984) موسوعة المستشرقين ، دار العلم للملايين، بيروت.
- السيد محمد الشاهد (1994) ، الاستشراق ومنهجية النقد عند المسلمين المعاصرین ، مجلة الاجتهاد. عدد 22 ص 191 -
- محمد بن سعيد عبد اهل السرحاني (200) . عالقة الاستشراق بعلم الاجتماع: دراسة تحليلية. الصراط ، المجلد 22 / العدد 01 ص. 3-275